

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,

присвячена 150-річчю

з дня народження

В. В. ВОРОНИНА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

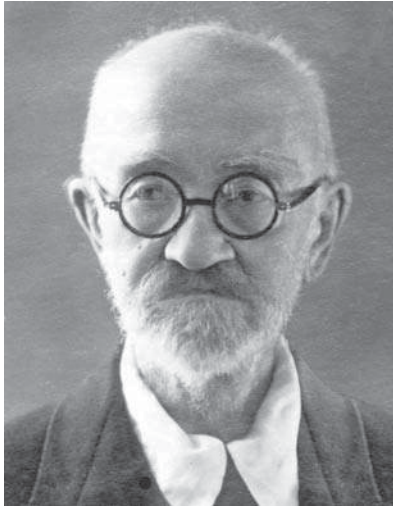
(для студентів та молодих вчених)

9–10 квітня 2020 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 150-річчю з дня народження
В. В. ВОРОНІНА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

9–10 квітня 2020 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

ПОРУШЕННЯ ПЕРИСТАЛЬТИКИ МАТКИ ЯК ОДИН ІЗ ФАКТОРІВ РОЗВИТКУ АЛЬГОМЕНОРЕЇ

Жабко Ю. В.

Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна

Феномен скорочення невагітної матки (маткової перистальтики) вперше описано в 1967 р. доктором Цибілсом. Abramovich і Lyons при ультрасонографічних обстеженнях встановили, що перистальтичні скорочення матки мають певну частоту (3–4 скорочення за хвилину), спрямованість (цервікофундальну, фундоцервікальну та хаотичну) та включають тільки *stratum subvasculare*. Також була доведена роль порушення маткової перистальтики в розвитку больового синдрому при ендометріозі. Саме цей факт дозволив нам припустити, що порушення маткової перистальтики є одним з механізмів розвитку больового синдрому при альгоменорей.

Нами було обстежено 26 жінок віком 23–36 років з тривалістю циклу 26–29 днів, які страждали на альгоменорею. Контрольну групу утворили 9 жінок 25–38 років без больового синдрому з безплідністю нез'ясованого генезу. Ультрасонографія була проведена за методикою Е. Lyons в сагітальній проекції цілої матки, з зафіксованим протягом 5 хвилин положенням та відеозаписом всього сканування на 2-й день циклу.

Нами виявлено порушення маткової перистальтики у 25 (96 %) пацієнток з альгоменореєю: у 7 (27 %) пацієнток поряд з фундоцервікальними були виявлені й цервікофундальні хвилі, у 12 (46 %) пацієнток — хвилі дисперистальтики. У 6 (23 %) хворих було виявлено цервікофундальні та дисперистальтичні хвилі на 2-й день циклу.

В контрольній групі пацієнток у 2 (22 %) жінок знайдено відсутність скорочень протягом 5 хвилин. Хвилі дисперистальтики та цервікофундальні хвилі під час менструації не виявлені у жодної хворої контрольної групи.

Отримані дані підтверджують значну роль порушення скорочень субендометріальних шарів міометрію під час менструації в розвитку альгоменорей.

ОГЛЯД СУЧАСНИХ МЕТОДІВ КОНСЕРВАТИВНОГО ЛІКУВАННЯ АДЕНОМІОЗУ

Іосипова А. І.

Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна

Лікування аденоміозу є однією з найбільш дискутабельних проблем сучасної гінекології. Жодний із сучасних методів лікування не призводить до стійкого клінічного ефекту.

Мета дослідження: літературний огляд сучасних методів консервативної терапії аденоміозу.

Матеріали та методи. Проаналізовано 30 наукових статей, надрукованих у період з 2014 по 2019 рр., із них — 5 літературних оглядів та 5 метааналізів, 7 авторефератів, 1 дисертація.

Результати. Отримано дані низької якості, що лікування аденоміозу за допомогою комбінованих оральних контрацептивів (КОК) порівняно з плацебо пов'язане зі зменшенням дисменорей. Через шість місяців лікування немає чітких відмінностей у скаргах на дисменорею серед жінок, які отримували КОК або агоністи гонадотропін-рилізінг гормону (аГнРГ). Контроль кровотеч є ефективнішим при використанні внутрішньоматкової системи з левоноргестрелом (ЛНГ-ВМС) порівняно з КОК. Використання дієногесту ефективніше зменшує тазові болі порівняно з аГнРГ, але менш ефективно контролює кровотечі. Інгібітори ароматази мали аналогічний аГнРГ ефект полегшення дисменорей та диспареунії, але не хронічного тазового болю. Зменшення об'єму матки спостерігалось при використанні інгібіторів ароматази, аГнРГ і ЛНГ-ВМС.

Висновки. Нині немає оптимального методу консервативного лікування аденоміозу, підбір методу медикаментозного ведення повинен бути індивідуальним та ґрунтуватися на вираженості основних скарг.

КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК АНОМАЛІЇ РОЗВИТКУ ЖІНОЧИХ СТАТЕВИХ ОРГАНІВ

Каліцинська Ю. Л., Лунько А. С.

Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна

Актуальність. Частота вроджених вад розвитку внутрішніх статевих органів становить 2,7–4 %, з них 20 % — аномалія за типом однорогової матки. Клінічно це проявляється первинною дисменореєю. Актуальним залишається удосконалення методів діагностики, оперативного лікування та реабілітації хворих з метою покращання якості їхнього життя та репродуктивної функції.

Матеріали та методи. У БМЦ ОНМедУ ВІМД звернулася дівчина 23 років зі скаргами на регулярні тазові болі, має найближчі репродуктивні наміри. З анамнезу: неодноразово призначалась консервативна терапія — без ефекту. При гінекологічному огляді в БМЦ ОНМедУ діагностовано: нормально розвинуті зовнішні статеві органи; при бімануальному дослідженні матка збільшена, деформована, по лівому ребру пальпується малорухоме тугоеластичне утворення. Додатки справа — норма; зліва — пальпується болісне утворення. Призначено дообстеження: УЗД органів малого таза (трансвагінально): однорогова матка з лівим рудиментарним рогом (ознаки гематометри). Яєчники — норма. Лівобічний гематосальпінкс. УЗД органів черевної порожнини та нирок — без патології; МРТ органів малого таза: однорогова матка з рудиментарним некомунікантним лівим рогом. Проведена лапароскопія (відсікання лівого маткового рудименту та лівої маткової труби, ексцизії вогнищ ендометріозу). Діагноз після операції: «Однорогова матка з некомунікантним рудиментарним рогом та функціонуючою порожни-

ною» (Клас U4a за ESHRE/ESGE). Зовнішній генітальний ендометріоз II ступеня. В післяопераційному періоді отримала курс гормональної терапії гестагенами. Репродуктивна функція відновила через 8 місяців після оперативного втручання.

Висновок. Завдяки своєчасно встановленому діагнозу та оперативному лікуванню з використанням сучасних методів вдалось покращити якість життя та відновити репродуктивну функцію.

ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА МЕТОДІВ РЕАБІЛІТАЦІЇ РЕПРОДУКТИВНОЇ ФУНКЦІЇ У ХВОРИХ З ТРУБНО-ПЕРИТОНЕАЛЬНИМ БЕЗПЛІДДЯМ

Ле Тхі Куїнь Ань

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Актуальність. Первинне лікування хворих з трубно-перитонеальними формами безпліддя передбачає проведення лапароскопічних дистальних тубопластик та сальпінгооваріолізу, спрямованих на відновлення тазової анатомії. Утворення післяопераційних спайок та формування реоклюзії знижує ефективність хірургічного втручання у 68 %.

Мета. Визначити ефективність комплексу реабілітаційних заходів у хворих з трубно-перитонеальними формами безпліддя після проведення лапароскопічних реконструктивно-пластичних операцій.

Матеріали та методи. Під нашим спостереженням знаходились 172 хворих з трубною, трубно-перитонеальною та перитонеальною формами безпліддя. Середній вік жінок становлював 26–31 рік. Діагноз встановлювався за результатами метросальпінгографії. Пацієнтки були розділені на групи: I — 69 (40 %) жінок, яким застосовувався комплекс післяопераційних реабілітаційних заходів (КРЗ) та II — 103 (60 %) жінки — група без застосування КРЗ. Пацієнтам виконувався КРЗ, який включає в себе: активне ведення післяопераційного періоду; проведення в 1-шу добу після операції гідротубації; ампліпульс-терапія з 2-ої доби після операції.

Результати. За даними МСГ, в I групі хворих прохідність маткових труб відновила у 67 (98,8 %) жінок, а в II — у 93 (90,2 %). Кращі результати спостерігалися у хворих, яким було виконано лапароскопічний фімбріолізис та сальпінгооваріолізис при спайковому процесі I–II ступенів (за Hulka).

Висновки. Ефективність проведення лапароскопічних тубопластик становить 18–35 %, а метод екстракорпорального запліднення — 20–30 %. Використання КРЗ у хворих, яким виконали реконструктивно-пластичні операції, сприяє поліпшенню показників репродуктивної функції при наявності легкого ураження маткових труб та спайкового процесу I–II ступенів на 12–15 % порівняно з контрольною групою.

СУКУПНА ПАТОЛОГІЯ ЕНДО- І МІОМЕТРИЯ У ПАЦІЄНТОК ІЗ МЕТАБОЛІЧНИМ СИНДРОМОМ

Ломакіна І. С., Сивий С. М.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Вступ. Сукупність гіперпластичної патології ендометрія та міометрія широко поширена та більш тяжко перебігає порівняно з ізольованими формами захворювань. Існує позитивна кореляція між частотою її поширення та компонентами метаболічного синдрому в епідеміологічному аспекті.

Мета дослідження. Вивчити поширеність комбінованих гіперпластичних процесів матки у пацієнток з метаболічним синдромом; оцінити ступінь впливу ендокринних порушень на вірогідність виникнення симультанного ураження ендо — та міометрія.

Матеріали та методи. Дослідження проведене на вибірці з 146 пацієнток у віковому діапазоні з 23 до 49 років, які отримували спеціалізоване лікування з приводу гіперпластичної патології ендо- та міометрія. Основну групу утворили 87 хворих з комбінованими гіперпластичними процесами матки, контрольну — 59 пацієнток з ізольованими формами захворювання. Постановка заключного діагнозу базувалась на даних патоморфологічного дослідження з використанням стандартного методу забарвлення гематоксилін-еозинном.

Результати та їх обговорення. За даними патоморфологічного дослідження були виділені такі патології: неатипічна гіперплазія ендометрія, аденоміоз і міома матки. При вивченні структури цільових параметрів визначено такий характер розподілення (результати і другої групи відповідно): артеріальна гіпертензія (1) — у 85 (43 та 42) пацієнток, цукровий діабет 2 типу (2) — у 66 (50 та 16) жінок, ожиріння обмінно-аліментарного генезу (3) — у 48 (34 та 14) хворих, дисліпідемія (4) — у 100 (66 та 34) пацієнток: поєднання 1-го та 4-го синдромів відмічено у 19 (9 та 10) пацієнток, 1, 2 та 4-го симптомів — у 28 (20 та 8) пацієнток, 2, 3 та 4-го — у 15 (12 та 3) хворих; всі 4 компоненти метаболічного синдрому траплялись у 19 (15 та 4) жінок; сумарно метаболічний синдром X виявлений та діагностований у 81 пацієнтки (46 та 16).

Висновки. За результатами даного дослідження можна припустити, що метаболічний синдром має вплив на ініціацію та прогресування гіперпластичних процесів ендо — та міометрія. Зміна способу життя, що включає в себе зниження маси тіла, збільшення фізичної активності, контроль рівня інсуліну та гіпертонії, може сприяти зниженню частоти патології ендо- та міометрія.

ЕФЕКТИВНІСТЬ КОМБІНОВАНОЇ ТЕРАПІЇ В ЛІКУВАННІ ЕКТОПІЇ ШИЙКИ МАТКИ НА ФОНІ ПОРУШЕНОГО БІОЦЕНОЗУ ПІХВИ У ЖІНОК РЕПРОДУКТИВНОГО ВІКУ

Мартиновська О. В.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Актуальність. Ектопія шийки матки (ЕШМ) — патологія жіночих статевих органів, що виявляєть-